

[Finansministeren.]

ville være med til at ændre ordningen i den retning, at der blev tale om lige stort skattefradrag. Det vil jeg ikke ubetinget sige ja til. Nu tror jeg slet ikke, at man kan dokumentere noget på det punkt; og det tror hr. Niels Westerby formentlig heller ikke; men jeg vil ikke ubetinget sige ja til det, for jeg tror, at det i det hele taget er noget uheldigt, vi er kommet ind på, og jeg er her hundrede procent enig i det, man har sagt fra radikal side om disse ting. Det er noget uheldigt, vi er kommet ind på, at vor skattelovgivning skal være overbroderet med fradrag af den ene og den anden art, og at der skal tages det ene og det andet hensyn, altså her opsparingshensyn. Lad os få et renere skattesystem, et mere forenklet skattesystem med skattefradragsreglens ophævelse og en hel del oprydning i skattefradragsjunglen, og lad så det være grundlaget. Hvis vi skal præmiere opsparingen, eller hvis vi skal præmiere andre ting — der kan være mange andre ting, som man her i folketinget mener bør fremmes og støttes — må det efter min opfattelse ikke ske via skattelovgivningen, det bør ikke ske via skattereglerne. Vi ødelægger vort skattesystem på den måde. Vi har andre muligheder for at yde støtte.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Der har vel ikke indsneget sig en lille misforståelse, for jeg forstod næsten på finansministeren, at dette forslag havde han udarbejdet særlig for at imødekomme det radikale venstre, idet han havde fundet, at det var næsten det eneste sted, hvor han kunne imødekomme det. Hvis det nu skulle være årsagen, så synes jeg, finansministeren skulle lægge mærke til, hvad det radikale venstres ordfører har sagt i dag; jeg forstår, at han ved at trække forslaget tilbage ikke bringer sig i vanskeligheder, og så kan vi forhandle på et fornuftigt grundlag.

Jeg ville gerne sige til hr. Aksel Larsen i anledning af hans fortsatte argumentation om, at det jo bare drejer sig om penge, man flytter fra den ene konto til den anden, at han burde måske se på den kolossale indsats, som banker og sparekasser gør, annoncemæssigt og på anden vis, for udnyttelse

af disse regler. Tror hr. Aksel Larsen, man ville ofre alle de mange penge på det bare for at få flyttet penge fra den ene konto til den anden i det samme pengeinstitut? Tror hr. Aksel Larsen ikke, de institutter gør det ganske forstandigt i tillid til, at disse regler faktisk har en virkning over for befolkningens lyst til at spare op eller ikke spare op?

Endelig vil jeg gerne sige til finansministeren, at vi fik jo altså ganske klar besked på, at finansministeren har bundet sig; at det meget snævre flertal er ude af stand til at forhandle. Det er jo ikke således, at man kan læse det ud af betænkningen, i hvert fald ikke i den foreliggende form; i hvert fald kan man ikke læse, at det er meningen, at disse kapitalbindingsregler skal ophæves også for den del af opsparingen, der finder sted i indeværende år. Der står ingen som helst tidsfrister dér; det er noget, man finder på nu her bagefter i maj måned, at det skal have tilbagevirkende kraft. Det har man ikke sagt én eneste gang, så vidt jeg erindrer, under de officielle udvalgsforhandlinger; det kan være, man har sagt det ved natmaden til hr. Aksel Larsen, men finansministeren burde måske have været klarhjernet nok til ikke at binde sig på det tidspunkt.

Vi har altså nu fået stillingen klar. Jeg beklager, at det socialistiske flertal vil bruge sin magt til at underminere denne del af incitamentet for den private opsparing.

(Kort bemærkning).

Haunstrup Clemmensen: Finansministeren har i sin argumentation her i tinget i dag lagt en del vægt på, at Århusundersøgelsen viste, at det fortrinsvis var de rige, dem, der havde over 30.000 kr. i skattepligtig indkomst, der benyttede disse ordninger. Finansministeren var da så elskværdig at oplyse tinget om, at det var ca. 55 pct., der her var tale om; 55 pct. af de personer, der benyttede ordningen, havde over 30.000 kr. i skattepligtig indkomst. Hvis det har været et argument, der betyder noget for finansministeren, så er jeg glad og rolig, for finansministeren citerer galt — naturligvis ikke med vilje, det er jeg helt klar over, men fordi finansministeren ikke har tallene præsent. Det ligger så uheldigt